

[Knud Lind]

udformning, medmindre man vil tage hele sagen op på ny.

Det var sådan set det, jeg godt ville have fru Inger Harms til at præcisere. Er det således, at den 12. december 1989 vedtog et enigt udvalg minus Fremskridtspartiet, at man ville køre efter dette kontorcirculære? Når jeg spørger om det her, er det rent opklaringsmæssigt, fordi jeg desværre ikke selv var til stede.

(Kort bemærkning).

Inger Harms (SF):

Ja, hr. Knud Lind har forstået det fuldstændig korrekt. Den 12. december 1989 vedtog Indfødsretsudvalget næsten enstemmigt at arbejde videre efter det nye kontorcirculære. Samme dag meddelte Fremskridtspartiet, at de ikke kunne medvirke, og samme dag meddelte man, at man ville sende en skrivelse til Indenrigsministeriet. Jeg ved ikke, om det er sket, jeg tror ikke, at det er sket endnu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om beretning til Folketinget angående Nordisk Råds virksomhed i 1988-89.

Af Udenrigsudvalget.
(Fremsat 30/1 90).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for nordisk samarbejde (Thor Pedersen):

På tærsklen til 1990'erne er det nordiske samarbejde præget af spørgsmålet om Norden i Europa.

Set med danske øjne er det positivt, at den dynamiske udvikling i EF har medvirket til nytænkning og fremskridt i det nordiske samarbejde. Vort medlemskab af EF placerer os jo i en større europæisk ramme.

Det har været og er fortsat væsentligt for regeringen at fastholde forbindelsen til de øvrige nordiske lande. Vi deler stærke historiske og kulturelle traditioner, og i den europæiske integrationsproces vil vi fortsat arbejde for, at samarbejdet med de nordiske lande samt forbindelserne mellem EF og de nordiske lande udbygges.

Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at vi i regeringen gerne ser flere nordiske medlemmer i De Europæiske Fællesskaber. Den europæiske dimension har fået højeste prioritet i det nordiske samarbejde. Nordisk Ministerråd ønsker en aktiv nordisk profil i den europæiske integrationsproces, og de nordiske regeringer er enige om at møde denne proces på tre planer, nemlig et styrket og tættere samarbejde mellem EF og EFTA, et tættere samarbejde i Norden og endelig gennem bilaterale forhandlinger.

Forholdet mellem EF og EFTA har udviklet sig positivt i løbet af året 1989. Der er enighed om at udnytte det nordiske samarbejde som fælles platform, at det nordiske samarbejde så vidt muligt skal anvende den samme arbejdsrytme og samme metode som EF, og at nordiske løsninger ikke må stride imod kommende europæiske løsninger.

Arbejdsprogrammet »Norden i Europa«, der dækker perioden 1989-92, følges nu op med en første rapport. Programmet er konkret med tidsfrister og angiver finansiering og ansvarfordeling; indhold og tidsgrænser er nært knyttet til den udvikling, der forventes inden for EF og i EF-EFTA-samarbejdet, men gennemførelsen af arbejdsprogrammet stiller krav til Nordisk Ministerråd. Vi har effektiviseret samarbejdet, vi har forenklet sagsbehandlingen og gennemført en mere rationel anvendelse af ressourcerne.

EF har en helt centralt rolle at spille i udviklingen af det nye Europa. Samarbejdet virker som en magnet på andre europæiske lande, og alt tyder på, at netop EF bliver drivkraften for opbygningen af det nye Europa. Den seneste